

40 Năm Nhìn Lại:

Bỏ cách chống cộng sản theo đường lối thành trì, Tổng Thống Nixon và Kissinger chuyển qua lối hòa hoãn với địch năm 1972 và bỏ Việt Nam với Hiệp Định Paris vào năm 1973. Chính sách của Mỹ lúc này là ve vãn Trung Cộng (TC) bằng mọi giá với ý định bẻ gãy gọng kềm Nga Xô (NS), nhưng cũng từ đó tài phiệt Mỹ đã đưa vào và khuynh loát chính phủ Mỹ sao có lợi cho họ, Tổng Thống Jimmy Carter đã đoạn giao với Đài Loan (ĐL) năm 1979 để bang giao với TC, trao cả ghế thường trực liên hiệp quốc cho TC còn ĐL thì cho ra rìa. Từ đó cho đến nay, dù qua bao đời tổng thống, tài phiệt Mỹ cũng nhắm vào thị trường TC từ sản xuất cho đến tiêu thụ để hưởng lợi mặc dù ai cũng biết người TC sẽ dùng mọi thủ đoạn để vươn lên và sẽ có một ngày họ sẽ lấy "gậy ông đập lưng ông" như chúng ta đang thấy. Các hãng xưởng lớn của Mỹ như Apple, Boeing, Google, General Electric, Costco, Walmart, Sam Club, Johnson & Johnson, v.v..., nói chung là cả hàng trăm hàng ngàn hãng xưởng, với các gói lương, bonus, stocks của quý ông bà CEO lên cả hàng trăm triệu dollars mỗi năm còn công ăn việc làm của người dân từ từ biến mất, người Mỹ chỉ còn lại các công việc phục vụ thường ngày nếu phải gặp thân chủ còn nếu không thì họ cũng chuyển ra ngoại quốc vì trả lương ít hơn.

Ở Mỹ có luật lệ khắc khạo từ nhân công đến cơ xưởng đến môi trường nhất là ở các tiểu bang miền Đông và miền Tây của nước Mỹ, cho dù làm ra cái đình cũng khó chứ đừng nói gì đến sản xuất các máy điện toán.

Ở TC hay VN hay Ấn Độ hay các nơi khác nhân công rẻ mạt, môi trường không cần bảo vệ, họ coi con người còn thua con vật thì làm gì có công bằng, ví dụ như vụ môi trường của Formosa ở Hà Tĩnh mà VC chẳng làm gì, nếu ở các nước Tây Phương thì nó đã bị đóng cửa từ lâu lắm rồi, không chừng một ngày gần đây sắt của Formosa Hà Tĩnh sẽ vào các sườn nhà của người Mỹ cũng có.

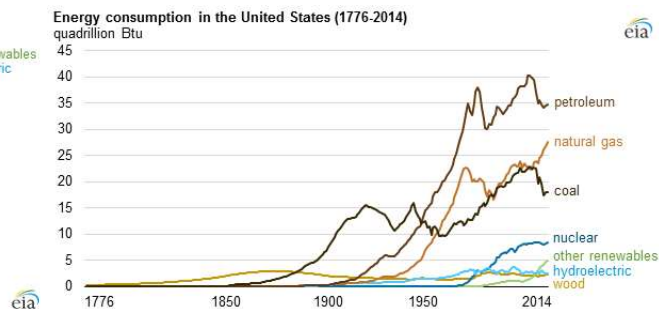
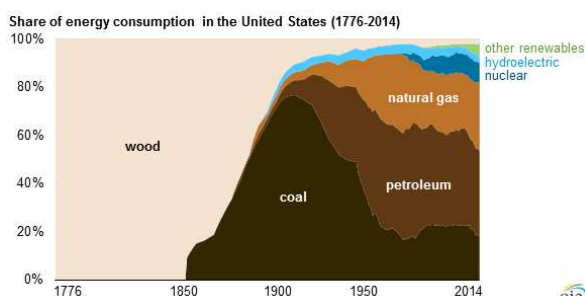
Hệ thống tranh cử của Mỹ cần rất nhiều tiền cho ban vận động và quảng cáo nhất là cái ghế Tổng Thống tốn đến hàng tỷ dollars, nếu xin 5 hoặc 10 đô từ người dân thì bao giờ mới đủ? thôi thì nhờ quý ông bà tài phiệt mỗi người vài ba chục triệu đô là xong ngay, mà một khi nhận tiền của tài phiệt thì phải làm những gì có lợi cho tài phiệt để được ủng hộ tài chánh cho cuộc bầu cử tới, cứ như vậy mà làm trong 40 năm qua. Thật ra, các nhà tài phiệt này cũng rất yêu thương nước Mỹ nhưng sản xuất (manufacturing) ở Mỹ quá khó khăn và tốn kém nên họ đành phải sản xuất ở nước ngoài.

Bây giờ chúng ta hãy nhìn vào nội tình của nước Mỹ, mà nước Mỹ chỉ có 2 đảng chính là đảng Dân Chủ (DC) và đảng Cộng Hòa (CH) còn các đảng khác như đảng Xanh, đảng Independent thì quá nhỏ, họ có thể làm ảnh hưởng đến vị trí của 2 đảng lớn nhưng các đảng này không làm nên trò trống gì được cho chính họ.

Đảng Dân Chủ (DC):

1) Bảo vệ môi trường một cách cùng cực (extreme), con người cũng như hoặc thua con vật, họ có thể vì con vật mà đuổi con người đi nơi khác, sống chết mặc bay để cho con vật được sống và sinh sản, ví dụ như vì vài con cá lòng tong mà tiểu bang California đã không xây thêm hồ chứa nước trong khi dân số càng ngày càng tăng làm thiếu nước dùng và đổ lỗi cho hạn hán (drought). Trước khi rời tòa Bạch Ốc, TT Obama đã ký các nghị quyết tổng thống (Executive Orders) cấm bơm dầu ngoài khơi vịnh Mễ Tây Cơ, vùng biển Alaska và các vùng đất dưới sự quản lý của chính phủ liên bang vì bảo vệ môi trường.

2) Lo sợ hâm nóng toàn cầu cho nên họ muốn giảm dùng nhiên liệu dầu, than đá và khí đốt (fossil fuel) chuyển sang nhiên liệu mặt trời, sức gió cho nên họ làm ra các luật khó khăn cho các ngành dầu hỏa, khí đốt và than đá, không cho sản xuất ở Mỹ, nhất là ngành than đá đã bị phá sản thê thảm trong 8 năm qua, có nhiều nơi đã trở nên thành phố ma (ghost town), nếu không tin quý vị cứ google "miming employment" thì sẽ thấy.

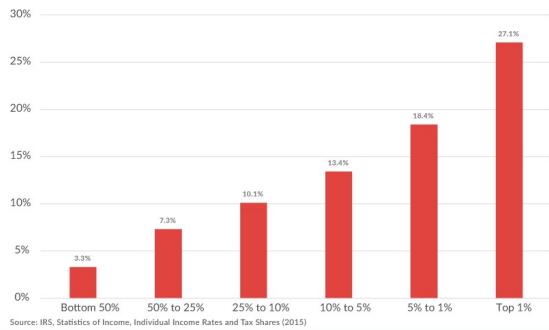

3) Thụ hưởng phúc lợi (beneficiary, welfare), khoảng 50% dân Mỹ bằng cách này hay cách khác được hưởng trợ cấp từ chính phủ, khoảng 50% dân Mỹ không trả thuế Liên Bang.

Xin xem 2 figures phía dưới để biết dân Mỹ trả thuế ra sao:

High-Income Taxpayers Pay the Highest Average Tax Rates

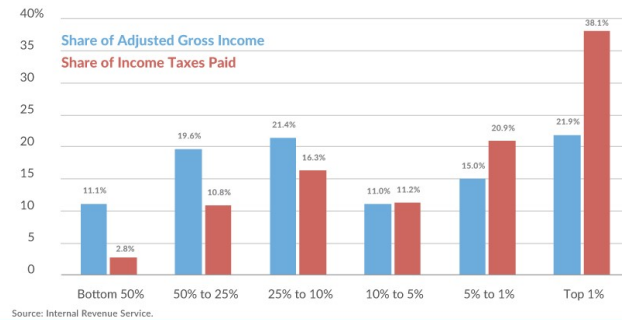
Average Income Tax Rate, by Income Group (2013)

TAX FOUNDATION @TaxFoundation

Figure 1. Top Half of Taxpayers Pay 97.2 Percent of All Income Taxes

Share of Income and Share of Income Taxes Paid by Income Group, 2012

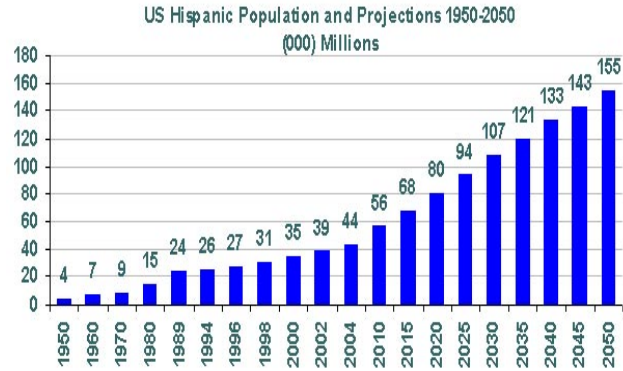
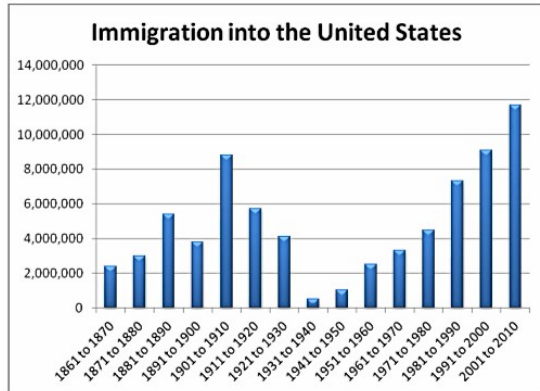

TAX FOUNDATION @TaxFoundation

Chính vì vậy mà bây giờ nước Mỹ đang nợ đến 20 ngàn tỷ dollars mà phân nửa của nó chỉ trong vòng 8 năm của tt Obama và 13 ngàn tỷ thiếu hụt cho các phúc lợi chưa lấy (unfunded liabilities) của các tiểu bang và liên bang. Nếu nền kinh tế không vực dậy mà cứ èo uột như 8 năm nay thì nước Mỹ sẽ ra sao? con cháu mình sẽ đi về đâu? theo tôi, người Việt Nam tỵ nạn công sản đã chọn nơi này làm quê hương thì phải bảo vệ nước Mỹ, không lạm dụng các phúc lợi, đóng góp phần nhỏ của mình cho đất nước vì nơi này đã cư mang chúng ta trong hơn 40 năm qua không phân biệt màu da hay sắc tộc.

4) Đảng DC càng ngày càng thiên tả, Obama, Clinton, Sanders, Pelosi, Reid đã đưa nước Mỹ tiến lên xã hội chủ nghĩa như các nước Âu Châu, không còn là đảng DC của thời tt Kennedy hay như thời tt Bill Clinton và không xa mấy cái thiên đường cộng sản mà chúng ta đã bỏ của chạy lấy người, không trả tiền học, không trả tiền thuốc, chính phủ trả tiền nhà, tiền ăn, tiền tiêu xài, muốn cho người nghèo luôn phụ thuộc vào chính phủ qua lối mỵ dân để chính trị gia DC lấy phiếu, trong lúc quý chính trị gia sống trong nhung lụa với phe nhóm và người thân của mình, đây là cái tội đối với nhiều người dân Mỹ cho nên đảng DC đã mất hơn 1,000 dân biểu, nghị sĩ, thống đốc từ tiểu bang cho đến liên bang trong 8 năm qua.

5) Di dân, đảng DC không còn lo cho dân Mỹ mà lại lo cho dân toàn cầu, cho nên ai vào ra cũng mặc kệ, cứ cho vào và cho welfare, cho trường học, cho nhà ở chỉ vì họ muốn kiếm phiếu sau này còn bây giờ các người thợ thuế phải trả các chi phí trên trong lúc lương hưởng của họ không đủ cán đáng cho chính gia đình của chính họ, một thế giới đại đồng "bên ni biên giới là nhà, bên kia biên giới vẫn là anh em". Xin xem thống kê phía dưới:

Source: Synovate, U.S. Census Bureau

6) Hệ thống giáo dục một chiều bởi vì đa số các giáo sư đều có khuynh hướng xã hội chủ nghĩa, họ có nghiệp đoàn (union) tranh đấu cho họ có lương cao, bất khả phân khi đủ nhiệm kỳ (tenure), tiền hưu hậu hỷ cho nên họ muốn đầu độc học sinh, sinh viên của họ cái tư tưởng "xã hội chủ nghĩa" chỉ có trong sách vở mà không bao giờ đúng với thực tế; học đường áp dụng chính sách cá nhân hóa, phi tôn giáo, họ nhồi vào óc đám học trò ngây ngô các quyền lợi của mình, không dạy tinh thần trách nhiệm, không dạy đạo đức học, không dạy chúng tinh thần hy sinh mà luôn tìm cách loại bỏ nó ra khỏi học đường. Họ dạy đám học trò không được nghe các ý kiến đối lập và tìm mọi cách bịt miệng đối lập, sẵn sàng bạo động một khi các ý thức hệ của họ bị tranh luận hoặc bị phản bác.

Đảng Cộng Hòa:

Đảng Cộng Hòa thì sao? Có người rất bảo thủ chỉ nhìn về một hướng, nhóm này luôn chỉ trích tất cả mọi người cho dù là đảng viên CH mà nhìn lệch hướng của họ, họ không muốn chính quyền can vào đời sống riêng tư của mỗi người, bảo thủ, bảo thủ và bảo thủ. Đa số người CH chủ trương như sau:

- 1) Môi trường: CH muốn môi trường sạch, nhưng không quá mức, sạch đủ để không hại đến sức khỏe con người nhưng cũng phải tạo điều kiện cho doanh nghiệp đủ sức cáng đáng tạo nên công ăn việc làm cho dân Mỹ; con người không thể sống để hít thở không khí thật trong lành không bụi mà không cần thức ăn.
- 2) Hâm nóng khí hậu: Các nước như Tàu, Ấn Độ, VN và nhiều nước khác đang tàn phá môi trường một cách thậm tệ vì kinh tế ham lợi của họ. Dầu, than đá khí đốt là 3 nhiên liệu chính cho nền kinh tế Hoa Kỳ cũng như thế giới, nhiệt mặt trời và sức gió chưa đủ sức cáng đáng cho nên CH chủ trương dựa vào sự tiến hóa của

nền công nghệ văn minh nhân loại, nhiều khoa học gia cũng chưa chứng minh được rằng con người làm thay đổi khí hậu toàn cầu bao nhiêu nhưng phe liberal cứ nhồi vào óc chúng ta bằng các phương tiện truyền thông sẵn có của họ. CH tin vào sự quan phòng của Thiên Chúa còn DC thì không.

3) Phúc lợi: CH chủ trương giúp cho người sa cơ thất thế sống đúng với nhân cách con người, nhưng luôn ủng hộ chính sách cho cái cần câu chứ không cho con cá để cho con người có cơ hội vực dậy sau khi té xuống.

4) Lập trường chính trị CH, sống theo tinh thần Thiên Chúa Giáo với 10 điều răn làm kim chỉ nam cho cuộc sống, chính phủ không nên can dự nhiều vào đời sống gia đình mà cha mẹ phải có tinh thần trách nhiệm với con cái.

5) Di dân: Nước Mỹ mở rộng cửa cho di dân nhưng trong tinh thần trọng tôn luật pháp, không có nước nào trên thế giới nhận nhiều di dân như nước Mỹ cho nên với tư cách là một người tỵ nạn cộng sản tôi cảm tạ lòng từ tâm của người dân Hoa Kỳ và các chính phủ thời trước. Mong rằng chính phủ Hoa Kỳ sẽ ăn nên làm ra và trong tương lai thật gần để các di dân cũng sẽ từ từ được nhận làm con dân nước Mỹ mà không bị ồn ào phản bát như hôm nay.

6) Giáo dục: CH muốn dạy các môn công dân giáo dục, lịch sử Hoa Kỳ, khoa học, toán, lý hóa, tinh thần trách nhiệm, lòng yêu quê hương dân tộc nhưng trên thực tế đảng Dân Chủ và Liberal đã và đang chiếm trọn nền giáo dục Hoa Kỳ, họ nhồi sọ các mầm non trở thành những con vẹt cho đến khi va chạm với thực tế.

* Còn Truyền Thông Báo Chí (TTBC) thì sao? tất cả các phóng viên TTBC đều được đào tạo bởi các trường Đại Học được điều khiển bởi các nhà giáo liberal và khi làm việc cũng ở trong cùng môi trường, socialize cùng môi trường nên lối suy nghĩ của họ khác với những ai đã từng va chạm với thực tế, bằng chứng là họ đoán sai tình hình dân chúng trong cuộc bầu cử năm 2016 vừa qua. TTBC cũng vì tiền, ứng cử viên dòng chính luôn trọng nề TTBC vì họ hướng dẫn dư luận quần chúng và kiếm được nhiều tiền bằng chứng là Hillary Clinton đã tiêu đến 1.2 tỷ Mỹ Kim còn Donald Trump không tốn bao nhiêu lại còn qua mặt TTBC bằng cách dùng Twitter mà chuyển tải thông tin.

Buồn nhất là các nhà truyền thông báo chí ca sĩ Việt Ngữ của chúng ta đã từ bỏ thiên đường chủ nghĩa xã hội chạy qua đây mà đã răm rắp nghe theo nhóm truyền thông báo chí Mỹ, nhắm mắt chạy theo ủng hộ các ứng cử viên chủ nghĩa

xã hội mà quên đi chính nghĩa của mình, có người cay cú vì con gà của mình bị thất cử, thật là đáng trách.

Nói chung, DC hay CH từ xưa đến nay đều làm theo ý muốn của những người ủng hộ của họ, ủng hộ càng nhiều thì lợi càng to. Hãy nhìn hiệp ước TPP, Tổng Thống DC Obama mà ủng hộ, Tổng Thống Đắc Cử CH Trump lại chống, đây có phải là cho "Special Interest"?

Tóm lại, người lãnh đạo yêu nước là người biết dùng người để lo cho người dân đang sinh sống và làm việc cùng khắp mọi miền đất nước, nếu TT Trump tạo cơ hội cho người dân có công ăn việc làm, thăng tiến về đạo đức thì tôi ủng hộ và mọi người nên ủng hộ; muốn như vậy TT Trump cần xem lại cán cân mậu dịch các nước đối tác nhất là với Tàu Cộng, ngăn cản bành trướng của Tàu mọi nơi trên thế giới kể cả vùng biển đông hoặc nơi xa xôi hẻo lánh như Phi Châu. Tổng Thống Mỹ có thể nói chuyện và tiếp đón bất cứ ai kể cả bà TT Tsai Ing-wen (Thái Anh Văn) hay Đức Dalai Lama (Đạt Lai Lạt Ma) hay bất kỳ ai trên thế giới mà không cần thỉnh ý của Tàu. Được như vậy thì nước Mỹ của chúng ta sẽ xứng đáng là một cường quốc trên thế giới và mọi người sẽ khâm phục.

Nguyễn Văn Mỹ

12/27/2016